

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף קס"ט ע"ב

פרשת וישלח

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קס"ט ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

עבִידֵי־יְהוָה דְּאִתְחַזִּי לֵיהּ וְהָא אוֹקְמוּהּ. וְאַתְמָר, (ד'א' ל'ג ואי תימא) בְּיוֹמָא רַבִּיעָאָה עֲבֵד נְהוֹרִין. וְכִדִּין אֶתְבְּרִי סִיְהָרָא חֲסֵר, נְהוֹרָא דְּאִזְעִירַת גְּרָמָה, וּבְגִין דְּאִיְהִי מְאֹרֶת חֲסֵר וְא'ו, אֶתְיְהִיב דּוּכְתָא לְשִׁלְטָאָה כָּל רוּחִין וְשִׁדִּין וְעֲלֵעוּלִין וּמִזִּיקִין וְכָל רוּחִי מְסֻאָבִי.

תרגום לעברית

וְיִוְתֵר יַעֲקֹב לְבָדּוֹ וְגו'. רַבִּי חֲזִיא פִּתְחָא וְאַמֵּר, (תהלים צא) לֹא תֵאָנָה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶיךָ. בֹּא רֵאָה, כְּשִׁפְרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, עָשָׂה בְּכָל יוֹם וְיוֹם מַעֲשָׂהוּ הָרְאוּי לוֹ, וְהִרִי פִּרְשׁוּהּ. וְנִתְבָּאָר, [וְאִם תֹּאמַר] בְּיוֹם הָרַבִּיעִי עָשָׂה מְאֹרֶת, וְאִזְ נִבְרָאָה הַלְבָנָה חֲסֵרָה, אִזְרֵה שְׁהִקְטִינָה עֲצָמָה, וּמִשּׁוּם שְׁהִיא מְאֹרֶת חֲסֵר וְא'ו, נִתֵּן מְקוֹם לְשִׁלְטַת כָּל הָרוּחוֹת וְהַשִּׁדִּים וְרוּחוֹת סְעָרָה וּמִזִּיקִים וְכָל רוּחוֹת הַטְּמָאָה.

טקסט הזוהר

כְּלָהּ סְלִקִין וְשִׁאטִין בְּעֲלָמָא לְאַסְטָאָה, וְאַתְמַנּוֹן בְּדוּכְתֵי דְּאִתְחַרִּיבוּ, וּבְחֻקִּין תְּקִיפִין וּבְמִדְבָּרִין חֲרִיבִין. וְכְלָהּ מְסֻטְרִי רוּחַ מְסֻאָבָא. וְהָא אֶתְמָר דְּהָא רוּחַ מְסֻאָבָא דְּאִתְיָא מִנְחָשׁ עֲקִימָאָה אִיהוּ רוּחַ מְסֻאָבָא מִמֶּשׁ. וְאִיהוּ אֶתְמַנָּא בְּעֲלָמָא לְאַסְטָאָה בְּרִנְשׁ לְגַבִּיָּה, וְעַל דָּא יֵצֵר הָרַע שְׁלִיט בְּעֲלָמָא.

כָּלֶם עוֹלָיִם וּמִשׁוּטָטִים בְּעוֹלָם לְהִסְטוֹת, וְנִתְּמָנוּ בְּמִקְוֹמוֹת חֲרָבִים וּבְשָׂדוֹת חֲזָקִים
וּבְמִדְבָּרוֹת חֲרָבִים, וְכָלֶם מִצַּד רוּחַ הַטְּמָאָה. וַהֲרִי נִתְּבָאֵר שְׁהָרִי רוּחַ הַטְּמָאָה בָּאָה
שְׂבָאָה מִנְחָשׁ הָעֵקֶלְתוֹן, הוּא רוּחַ טְמָאָה מִמֶּשׁ, וְהוּא הִתְמַנָּה בְּעוֹלָם לְהִסְטוֹת בֶּן אָדָם
אֱלִיו, וְעַל זֶה יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם.

טקסט הזהור

וְאִיהוּ אֶתְמַנֵּי לְגַבִּיָּהוּ דְבְנֵי נָשָׂא וְאֶשְׁתַּכַּח עִמָּהוֹן. וּבְעֵקִימוֹ וּבְתִסְקוּפִין אֲתִי לְגַבִּיָּהוּ
לְאַסְטָאָה לוֹן מֵאַרְחוּי קוּדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא, כְּמָה דְאַסְטִי לְאָדָם קִדְמָאָה וְגָרִים מוֹתָא לְכָל
עֲלָמָא, הָכִי נָמִי אֶסְטִי לְהוּ לְבְנֵי נָשָׂא וְגָרִים לוֹן לְאַסְתָּאבָּא.

תרגום לעברית

וְהוּא הִתְמַנָּה אֶצֶל בְּנֵי אָדָם וְנִמְצָא עִמָּם, וּבְעֵקִמוֹמִיּוֹת וּבְתַחְבּוּלוֹת בָּא אֲלֵיהֶם
לְהִסְטוֹתָם מִדְּרָכֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. כְּמוֹ שֶׁהִסְטָה אֶת אָדָם הָרָאשׁוֹן וְגָרִם מוֹת לְכָל
הָעוֹלָם, כֹּךְ גַּם מִסְטָה בְּנֵי אָדָם וְגוֹרִם לָהֶם לְהִסְטָמָא.

טקסט הזהור

וּמֵאֵן דְּאֲתִי לְאַסְתָּאבָּא אִיהוּ מְשִׁיךְ עֲלֵיהּ הֵהוּא רוּחַ מְסֻאָבָּא וְאֶתְדִּבִּיק בְּהִדִּיָּהּ, וְכִמָּה
אֵינוֹן דְּזִמְיִנִין לְסֻאָבָּא לִיָּהּ וּמְסֻאָבִין לִיָּהּ, וְאִיהוּ מְסֻאָב, וְסֻאָבִין לִיָּהּ בְּהֵאֵי עֲלָמָא וּבְהֵהוּא
עֲלָמָא וְהָא אֶתְמָר.

תרגום לעברית

וּמִי שְׂבָא לְהִסְטָמָא, מוֹשֵׁךְ עֲלֵיו אוֹתוֹ רוּחַ טְמָאָה וְנִדְבֵק עִמּוֹ. וְכִמָּה הֵם שְׂמֻזְמָנִים לְטִמָּא
אוֹתוֹ, וּמְטִמָּאִים אוֹתוֹ וְהוּא טִמָּא, וּמְטִמָּאִים אוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְאוֹתוֹ עוֹלָם, וַהֲרִי
נִתְּבָאֵר.

ובשעתא דאתי בר נש לאתדכאה, ההוא רוח מסאבא אתכפייא קמיה ולא יכיל לשלטאה עלוי, וכדין כתיב, (תהלים צא) לא תאנה אליה רעה ונגע לא יקרב באהלך. אמר (ס'א כדאמר) רבי יוסי לא תאנה אליה רעה, דא לילית, ונגע לא יקרב באהלך, אליו שאר מזיקין, והא אוקמוה ואתמר.

תרגום לעברית

ובשעה שפא בן אדם להטהר, אותו רוח טמאה נכפה לפניו ולא יכול לשלט עליו, ואז כתוב לא תאנה אליה רעה ונגע לא יקרב באהלך. אמר [כשאמר] רבי יוסי, לא תאנה אליה רעה - זו לילית. ונגע לא יקרב באהלך - אלו שאר מזיקים, והרי פרשוה ונתבאר.

טקסט הזוהר

רבי אלעזר אמר הא אמרן דלא יפוק בר נש יחידאה בליליא, וכל שכן בזמנא דסיגרא אתבריא את והיה (והיא) חסרה, ואוקמוה. דהא כדין רוחא מסאבא שלטא, ודא הוא רוח רעה, מאן רעה, דא חויה בישא. ונגע, דא הוא מאן דרכיב על חויה. רעה ונגע כחדא אינון.

תרגום לעברית

רבי אלעזר אמר, הרי אמרנו שלא יצא אדם יחידי בלילה, וכל שכן כשהלכנה נבראה והיתה חסרה, ובארוה שהרי אז רוח טמאה שולטת, וזוהי רוח רעה. מי רעה? זה נחש הרע, ונגע זהו מי שרוכב על הנחש. רעה ונגע הם כאחד.

טקסט הזוהר

ואף על גב דתנינו, דנגע, אליו נגעי בני אדם דנפקו מאדם. דהא כל אינון שניין דלא קריב אדם עם אתתיה, רוחי מסאבי הוו קא אתיין ומתחממן מניה ואולידין מניה והני אקרוין נגעי בני אדם.

וְאֵף עַל גֵּב שְׁשָׁנִינוּ שְׁנַגַּע אֱלֹו נִגְעֵי בְּנֵי אָדָם שִׁיִּצְאוּ מֵאָדָם, שֶׁהָרִי כָּל אוֹתָן שָׁנִים שְׁלֹא קָרַב אָדָם לְאִשְׁתּוֹ, רוּחוֹת טְמֵאָה הָיוּ בָּאוֹת וּמִתְחַמְּמוֹת מִמֶּנּוּ וּמוֹלִידוֹת מִמֶּנּוּ, וְאֵלֶּה נִקְרְאִים נִגְעֵי בְּנֵי אָדָם.

טקסט הזהיר

וְהָא אֶתְמַר, דְּכַד בַּר נָשׁ בְּחֻלְמִיהּ וְלֹא שְׁלִיט בְּגוּפִיהּ וְגוּפָא אֲשַׁתְּכָהּ, רוּחַ מְסֻאָבָא אֲתִיָּא וְשָׂרִיא עָלֶיהָ. וְאִית זְמָנִין דְּרוּחֵי נִוְקְבִין מְסֻאָבִין אֲתִיָּין וְקָרְבָן בְּהִדְיָהּ, וּמְשַׁכִּין לִיהּ בְּהִדְיָהּ וּמִתְחַמְּמִין מִנֶּיהּ, וְאוֹלִידוּ לְבִתָּר רוּחִין וּמְזִיקִין (נִגְעֵי בְּנֵי אָדָם נ' א כְּגוֹוֵנָא בְּנֵי נִשָּׂא). וְלְזְמָנִין אֲתִחְזִיין כְּחִיזוּ בְּנֵי נִשָּׂא בַּר דְּלִית לוֹן שְׁעָרֵי בְּרִישָׁא.

תרגום לעברית

וְהָרִי נֶאֱמַר, שְׁכַשְׁכְּשָׁן אָדָם בְּחֻלּוּמוֹ וְלֹא שׁוֹלֵט בְּגוּפוֹ וְהַגּוֹף שׁוֹכֵה, רוּחַ טְמֵאָה בָּאָה וְשׁוֹרָה עָלָיו, וְלִפְעָמִים רוּחוֹת נְקֻבוֹת טְמֵאוֹת בָּאוֹת וְקָרְבוֹת אֵלָיו וּמוֹשְׁכוֹת אוֹתוֹ אֵלֵיהֶן וּמִתְחַמְּמוֹת מִמֶּנּוּ, וּמוֹלִידוֹת אַחֵר כֶּה רוּחוֹת וּמְזִיקִים [נִגְעֵי בְּנֵי אָדָם, כְּמוֹ בְּנֵי אָדָם], וְלִפְעָמִים נִרְאִים כְּמֵרָאָה בְּנֵי אָדָם, פֶּרֶט לָזֶה שְׂאִין לָהֶם שְׁעָרוֹת בְּרִישָׁא.

טקסט הזהיר

וּבְכֻלָּא אִית לִיהּ לְבַר נָשׁ לְאַסְתְּמָרָא מְקַמִּיָּהּ, בְּגִין דִּיהֵךְ בְּאַרְחֵי דְאוֹרִיָּתָא וְלֹא יִסְתַּאב בְּהִדְיָהּ. דְּהָא לִית לָהּ מֵאֵן דְּנָאִים בְּלִילְיָא בְּעַרְסִיָּה, דְּלֹא טָעִים טַעְמָא דְמוֹתָא וְנִפְקַת נִשְׁמַתִּיהּ מִנֶּיהּ. וְכִיּוֹן דְּאֲשַׁתָּאָר גּוּפָא בְּלֹא נִשְׁמַתָּא קוֹדִישָׁא, רוּחַ מְסֻאָבָא זְמִין וְשָׂרִיא עָלֶיהָ וְאַסְתַּאב. וְהָא אוֹקִימָנָא מְלָה, דְּלִית לִיהּ לְבַר נָשׁ לְאַעְבְּרָא יְדוּי עַל עֵינוּי בְּצַפְרָא. בְּגִין דְּהָא רוּחָא מְסֻאָבָא שָׂרִיא עָלֶיהָ וְכו' וְהָא אֶתְמַר.

ובכל יש לאדם להשמר מלפניהם כדי שילך בדרך התורה ולא יטמא עמו, שהרי אין לה מי שישן בלילה במטתו ולא טועם טעם מות ויוצאת נשמתו ממנו, וכיון שנשארו הגוף בלי נשמה קדושה, רוח טמאה זמינה ושורה עליו ונטמא. והרי בארנו דבר, שאין לאדם להעביר ידיו על עיניו בפקר, משום שהרי רוח טמאה שורה עליהם, והרי נתבאר.

טקסט הזהיר

תא חזי, דהא יעקב אף על גב דאתרחים קמיה קודשא בריה הוא, בגין דאשתאר בלחודוי, רוחא אחרא הוה זמין לאזדוגא בהדיה.

תרגום לעברית

בא ראה שהרי יעקב, אף על גב שנאָהב על ידי הקדוש ברוך הוא, משום שנשארו לבדו, רוח אחרת נועדה להזדוג עמו.

טקסט הזהיר

רבי שמעון אמר, תא חזי, מה כתיב ביה בההוא רשע דבלעם, וילך שפי, מהו שפי, יחידאי. כמה דאת אמר שפיפון עלי ארח, כהאי חזיא דאזיל יחידאי וכמין עלי ארחין ושביילין. הכי נמי בלעם הוה אזיל יחידאי. מאי טעמא בגין לאמשכא עליה רוחא מסאבא. דכל מאן דאזיל יחידאי בזמנין ידיען, אפילו במתא, באתרין ידיען. משיה עליה רוחא מסאבא.

תרגום לעברית

רבי שמעון אמר, בא ראה מה כתוב בו בבלעם הרשע, וילך שפי. מהו שפי? יחידאי, כמו שנאמר שפיפון עלי ארח. כנחש הזה שהולך יחידאי ואורב על דרכים ושביילים, כך גם בלעם היה הולך יחידאי. מה הטעם? כדי להמשיך עליו רוח טמאה. שכל מי שהולך יחידאי בזמנים ידועים אפילו בעיר במקומות ידועים, מושך עליו רוח טמאה.

בְּגִין כֶּה, בְּכָל זְמַנָּא לָא יְהֵךְ בֵּר נֶשׁ יְחִידָאֵי בְּאַרְחָא בְּמִתָּא אֶלָּא בְּאַתְר דְּבִנְי נֶשָּׂא אֲזִלִּין וְתַבִּין וּמִשְׁתַּכְחִין תַּמָּן, וְעַל דָּא לָא יְהֵךְ בֵּר נֶשׁ יְחִידָאֵי בְּלִילְיָא הוּאִיל וּבִנְי נֶשָּׂא לָא מִשְׁתַּכְחִי, וְהִינּוּ טַעְמָא דְלֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ.

לְכֹן בְּכָל זְמַן לֹא יִלָּךְ אָדָם יְחִידִי בְּדֶרֶךְ וּבַעִיר, אֶלָּא בְּמָקוֹם שֶׁבְּנֵי אָדָם הוֹלְכִים וְשׁוֹבִים וְנִמְצָאִים שָׁם, וְעַל כֵּן לֹא יִלָּךְ אָדָם יְחִידִי בְּלִילְיָה, הוּאִיל וּבְנֵי אָדָם לֹא נִמְצָאִים, וְהִנּוּ הַטַּעַם שֶׁלֹּא תִלִּין נִבְלָתוֹ, שֶׁלֹּא לְהַחֲזִיק גּוֹף מֵת בְּלִי רוּחַ עַל הָאָרֶץ בְּלִילְיָה. מִשּׁוֹם כֶּה אוֹתוֹ בְּלָעָם הָרָשָׁע הָיָה הוֹלָךְ יְחִידִי פְּנִחָשׁ הַזֶּה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֵהוּ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.